

سُوِّطَ الطَّلَاقُ نِسْبَةً هِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اثْنَا عَشَرَ آيَةً فِيهَا ثَلَاثُونَ

به اسم الله رحمان رحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا

یا ای نبی وقتی طلاق میکنید نساء را کنید طلاق آنها را به عدت آنها^۱ و بشمارید

الْعُدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا

عدت را، و بتقوا الله باشید، رب شما. نکنید خارج آنها را از خانه هایشان و نه

(۱) عدت: مدت که سه دوره حیض مکمل را دربردارد. طلاق بعد از آن صورت میگیرد.

يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۖ وَتِلْكَ حُدُودُ

شوند اخراج الا که یافته شوند به فحاشی آشکارا. و اینست حدود

اللَّهِ ۖ وَمَنْ يُتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي

الله. و هر که کرد تجاوز از حدود الله البته ظلم کرد بنفس خود. ندارد ادراك

لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۚ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ

شاید الله کند چیزی نو بعد همچنین امری * وقتی برسند به اجل خود

فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ

نگه دارید آنها را طور معروف یا جدا شوید از آنها طور معروف و بگیرید شاهد دو با

عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ

عدل خود را و کنید قایم شهادت را برای الله. چنین کند وعظ بر آن هر که هست

يَوْمٍ مِّنْ يَّوْمٍ بِإِلَهِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرُ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ

ایمان دار به الله و یوم آخرت. و هر که کند تقوا به الله، میسازد برایش

مُخْرَجًا^۲ وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ^ط وَمَنْ يَتَوَكَّلْ

مخرجی * و میدهد رزق او را از آنجا که نمیکند حساب. و هر که کند توکل

عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ^ط إِنَّ اللَّهَ بِأَلْعَامِرِ^ط قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ

بر الله همان باشد حسابش. یقیناً الله است بالغ بر امر خویش. البته داده الله بکل

شَيْءٍ قَدْرًا^۳ وَاللَّهُ يَسِّنُ^ط مِنَ الْمَحِيضِ^ط مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ

شیء قدری * و آنانکه هستند مایوس از حیض، از زنهاى شما، اگر

ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالْمَاءُ لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ

شك دارید، عدت آنهاست سه ماه ؛ و آنانکه ندارند حیض. و دارندگان

الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ

حمل ، اجل آنهاست تا کنند وضع حمل خود را. و هر که کند تقوا بالله میسازد

لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ

برایش در امورش آسانی * اینست امر الله کرد نازل آنرا بشما. و هر که کند تقوا

اللَّهُ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمُ لَهَا أَجْرًا ۝ اسْكِنُوهُنَّ مِنْ

به الله، کند کفاره از او گناهانش را و کند معظم برایش اجری * دهید سکونت آنها را همان

حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا

طوری که سکونت دارید بقدر دریافت خود و نکنید ضرر به آنها که کنید ضیق

عَلَيْهِنَّ ۖ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ

بر آنها. و اگر باشند دارای حمل دهید نفقه برایشان حتی

يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُوهُنَّ بِأَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ بِهَا

کنند وضع حمل خود را. و اگر دهند شیر برایشما بدهید آنها را اجور آنها را. و کنید رفتار

بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَرِّضْهُ لَهَا أُخْرَى^ط ٦

بین خود طور معروف. و اگر شدید بعسرت، بدهد شیر برایش دیگری.*

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ^ط وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ

بدهد نفقه صاحب دارائی از دارائی خود. و هر که محدود است براو رزق او

فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ وَلَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا

بدهد نفقه از آنچه داده او را الله. نکند مکلف الله نفسی را الا آنچه داده او را.

سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۷ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ

میسازد الله بعد عسرت آسانی * و بسا از قریه ها نافرمانی کردند

عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبُنَّهَا حِسَابًا شَدِيدًا ۸ وَأَعَذُّنَّهَا

از امر رب خود و رُسول او کردیم محاسبه با آنها محاسبه شدید و عذاب کردیم آنها را

عَذَابًا نُكْرًا^۸ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا

بعذاب نُکرا * کردند ذایقه وبال امورخود را و بود عاقبت امورآنها

خُسْرًا^۹ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا^{۱۰} فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

خسارت * کرده تهیه الله برایشان عذاب شدید، باشید بتقوا الله یا با

الْأَلْبَابِ^{۱۱} الَّذِينَ آمَنُوا^{۱۲} قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا^{۱۳} رَسُولًا

خردان که دارید ایمان، البته نازل کرد الله بشما ذکری * رسولی

(۱) عذاب نُکرا: عذاییکه کس ندیده باشد، عذاب دیگرگون کننده.

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

میکند تلاوت بر شما آیات الله را طور مبین تا کند خارج کسان با ایمان و اعمال

الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ

صالح را از ظلمات بسوی نور. و هر که آرد ایمان بر الله و کند عمل

صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

صالح میکند داخل او را بجناتی که دارد جریان از تحت آن انهار، خلد میکند آنجا

أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۱۱ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ

برای ابد. احسن ساخته الله برایش رزق* الله است آنکه خلق کرده هفت سماوات و

مِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى

از زمین بمثل آن. میشود نازل امر بین آنها تا بدانید که الله بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۲ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۱۳

کُل شیء است قدیر، و یقیناً الله کرده احاطه کل شیء را علماً*